

Indische inspiratie vermengd met de kracht van kleur

Er was nogal wat bouwkundige chirurgie voor nodig, maar nu is de inrichting het huis van Henry en Charlotte een perfecte symbiose van klassiek design, moderne kunst, glas en ethnografica. Details geven een persoonlijke accent.

TEKST TERESA ENNEKING FOTOGRAFIE JOYCE VLOET STYLING MECHTILD KETS

‘Op alle muren zit theaterverf. Dat is veel intenser van kleur.’

Het huis dateert van 1890. ‘Wat we vooral aantrekkelijk vonden is dat het een compleet huis is’, vertelt Charlotte. In de straat staan meerdere van dit genre huizen die vaak zijn opgesplitst in appartementen, maar wij hebben vier hele verdiepingen. We werden ook verliefd op de prachtige, in mooie kleuren beschilderde plafonds en de geëtste ramen met afbeeldingen, ook in spiegelbeeld voor een fraai symmetrisch effect. Het huis is indertijd gebouwd door ‘Indische gasten’ zoals ze genoemd werden, mensen die terugkwamen uit Nederlands Indië en die de Indische sfeer meebrachten. Zo heeft de achterzijde, aan de tuinkant, een typisch Indische veranda, met eenzelfde maat balkon erboven. Onze voorouders kwamen ook uit Indië, daarom sprak dit ons erg aan. Voordat wij het huis kochten woonden hier veertig jaar lang een broer en zus. Zij was de eerste vrouwelijke hoogleraar Oude Talen van Nederland en gaf les aan de Universiteit van Nijmegen. Wij krijgen nog steeds post voor haar. Zij hebben het huis altijd met liefde behandeld en alle originele details in ere gehouden.’

Bij binnenkomst spat de limoengele kleur in de hal zowat van de muren af. Zo intens! Boven op de overloop hangen sepia-bruine foto’s met portretten van familieleden van de bewoners. ‘Daar ben ik twee jaar mee bezig geweest’, vertelt Charlotte. ‘Deze foto’s van de generaties voor ons waren erg klein. We hebben ze laten vergroten, geretoucheerd, elke foto met een eigen passe partout ingelijst en toen alles bij elkaar gehangen. Het maakt het huis persoonlijk. Ik houd er niet zo van overal een foto in een lijstje neer te zetten en dit is een mooie manier om iets van je eigen geschiedenis te laten zien.’

‘Toch is er veel werk verzet om het huis te transformeren tot wat het nu is. Zo bestond het souterrain uit drie delen, een keuken en twee voorraadgedeeltes. Hier is één grote ruimte van gemaakt met behoud van de originele voorraadkasten met de authentieke deuren. De keuken heeft nu grote openslaande deuren naar de tuin. We leven vooral in die keuken. We kijken de straat in en dat is gemakkelijk voor vrienden die aankloppen als ze zien dat we thuis zijn. Door ons werk eten

we niet vaak thuis, misschien zo'n twee keer per week. Henry kookt dan meestal, hij kan dat veel beter dan ik.'

Afgewaaid dak

De tuin is vlak na de koop van het huis verdubbeld dankzij de aankoop van een perceel van de burens en reikt nu tot aan de straat aan de achterkant. Bij een storm, enkele jaren geleden, is het complete dak van het huis gewaaid. Een deel hing half op het huis, een deel was op straat beland en de schoorsteen was naar binnen gevallen. Een forse tegenslag, maar Charlotte ziet ook de positieve kant: 'Zo kon ik de twee zolderkamers in de goede kleur laten schilderen. Want het paars en roze dat daar op de muren zat was het net niet.'

De zitkamer heeft opvallende, bewerkte plafonds met in blauwtinten geschilderde details. Ook de grote kroonluchters springen meteen in het oog. In het hele huis zijn die terug te vinden, inclusief de wc's. 'Het huis vroeg er gewoon om. In de slaapkamer hangt een hele grote. Prachtig', aldus Charlotte. Op de houten vloer ligt een tapijt dat Charlotte en Henry meenamen uit Tunesië. De stoffen van de bekleding van bank en stoelen zijn bijzonder goed op elkaar afgestemd. Ze komen uit een stoffenwinkel uit de buurt, volgens Charlotte een luilekkerland van kleuren. Overal in de kamer staan leuke en persoonlijke voorwerpen die vaak uit het buitenland zijn meegenomen. Soms in de kleuren van de kamer, zoals de glazen vazen op de schouw en het schilderij van een meisje, geschild-

‘In het hele huis hangen kroonluchters, inclusief de wc’s. Het huis vroeg er gewoon om.’

derd door een bekende Japanse schilder. ‘Het is echt een kwestie van smaak. Sommige mensen die hier binnenkomen vinden het helemaal niks. Ze vinden het veel te heftig van kleur en te druk. Maar voor mij gaat er zelfs rust van uit.’

Knusse herenkamer

In de winter worden veel avonden in de herenkamer doorgebracht. Het rood gestreepte, Engels aandoend behang maakt de kamer tot een knusse, aangename ruimte. Hier is de bibliotheek en de luie stoelen nodigen uit om lekker in te lezen. Ook de slaapkamer heeft gestreept behang, ditmaal in warm oranje. Blikvanger is een enorme gouden stoel met krullen, bekleed met koningsblauwe stof. Charlotte heeft de stoel al jaren en sleept hem overal mee. Daarnaast staat een schilderij van Marjolein Spreeuwenberg op de grond. De kleedkamer van Charlotte is supervrouwelijk roze geschilderde muren. Op standaard een behoorlijke verzameling hoeden. ‘Ik heb een zwak voor hoeden’, legt zij uit. ‘Ze zijn allemaal ooit gedragen en ik kan er dan ook geen afstand van doen. Het is eigenlijk jammer,

want hoeden kosten behoorlijk wat en ik zit eigenlijk niet in een circuit waarin iedereen een hoed draagt. Op deze manier heb ik er maar een soort kunstwerk van gemaakt en geniet ik er dagelijks van. Hier komt nooit iemand anders dan ik. Het is mijn favoriete kamertje. Kijk, aan de muur hangen kleine kunstwerkjes van modeplaten uit 1890, het bouwjaar van ons huis, die ik heb verzameld en ingelijst.’

In het hele huis neemt kunst een belangrijke plaats in. ‘Ja, we zijn echte kunstfreaks’ lacht Charlotte. ‘We proberen regelmatig af te kicken en spreken af even niets meer te kopen, maar dan is er weer een hele goede reden om van die ene kunstenaar toch nog wat te kopen... Het is wel wat minder de laatste tijd. Het huis hangt behoorlijk vol, maar het hoort er ook bij. Het huis is heel klassiek en dan kun je heel eclectisch te werk gaan met klassiek design, moderne kunst, glas en etnografica. Zo’n huis pakt dat allemaal heel goed op. Het is een kruip-door-sluip-door huis, met overal verrassende details. Hier willen we altijd blijven wonen.’